

Van de Redactie.

jongens en polderkerels; hardloopen werd gedaan door magere stakkerds in tricot met belletuigen aan handen en voeten... Sport... sport! een stuk dwarshout tusschen de twee langhouten van een ladder!

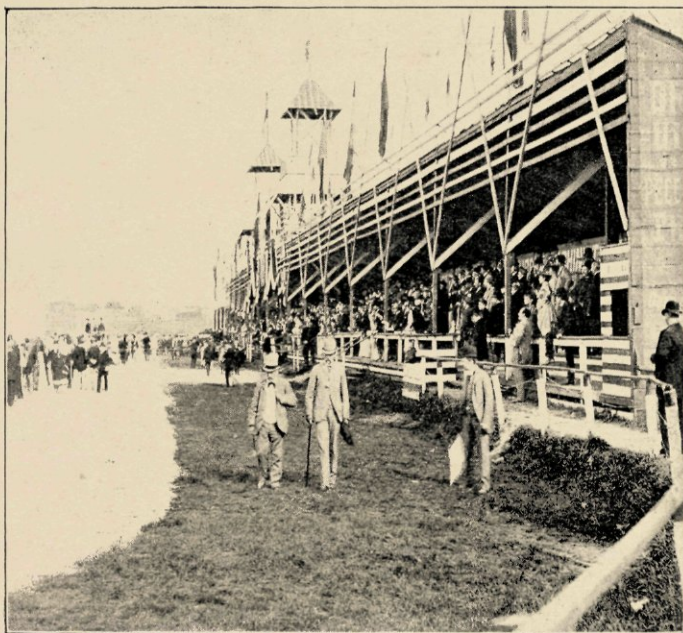
Is 't gekomen door de gymnastiek? Waarschijnlijk wel: maar gekomen is het plezier in krachtsoefening en gekomen is ook de eerbied voor de spier. Menschen, nog juist bij tijds geboren om van de nieuwe beweging te hebben kunnen genieten, zijn nooit dankbaar genoeg daarvoor: dat zij den bloei der sporten hebben beleefd. We waren al zoo wijs en, Salomons-katten, vielen we van de huiselijke trap, wegens top- en bolzwaarte. Het evenwicht werd bedreigd, de harmonie tusschen lichaam en geest ging verloren. 't Was minnetjes om er uit te zien als een polderjongen. Een deuk in je borst en een holte in je rug... dat stond; maar een galarok om stoere schouders en een borstkas als een ouderwetsch kabinet, roode handen met purper onder de nagels en een gezicht, waartegen wat sneeuw en hagel en wind en regen hadden geroezeboesd, dat stond heelemaal niet.

We denken daarover heel anders; wij moeten er veel algemeener nog anders over gaan denken. 't Gaat om ons geluk, om ons zedelijk en lichamelijk welzijn. De mensch dient zich voldoende vrij te maken van zenuwerk om tijd te vinden voor spieroefening, welke dan ook. Een vechtpartij is minder gevaarlijk dan een nacht kaartspelen, om nu eens twee kwaden te noemen. Tegenwicht moeten we hebben, tegen zenuwoverspanning — de Franschen noemen dat *surmenage intellectuel*. Een sportsman zou zeggen: *surmenage idiot*.

Nu is zoo'n groot, druk geïllustreerd boek als door Jan Feith, met medewerking van

een twintigtal specialiteiten, werd gegeven, daárom ons vooral sympathiek, omdat het een groot aantal menschen kan overtuigen van de waarheid dat sport ernstig kan en moet worden beoefend, dat menschen van beteekenis ook buiten de sportwereld er vele uren en heel wat gedachten aan geven, dat de ontwikkeling van het lichaam niet behoefte te geschieden ten koste van die der ziel.

Van beroepsrenners, rijders, enz. enz. wordt wel veel meêgedeeld. Maar dat kan geen kwaad. Zij wijzen op de bereikbare uitersten. Zoo'n stel spieren als de hoogedele heeren Sandow, Kniphorst, Abspoel, de Kok, Kra-

TRIBUNE DER AMSTERDAMSCHER SPORTCLUB TE AMSTERDAM.

mers, Kluit, Max Enthoven en Van den Berg er op nahouden, begeert geen normaal ontwikkeld mensch, maar toch: — wat meer bolheid onder 't gesteven overhemd en wat meer soliditeit in de mouwen zou kwaad kunnen voor de minsten.

En nu de critiek...? Volmaakt is het boek lang niet, noch van illustratie, noch van tekst. De illustratie, rijk genoeg, beantwoordt vaak (door het veel te klein nemen der reproducties van foto's) heelemaal niet aan het doel. Wat heeft men b.v. aan de microscopische volheden nagenoeg op $8 \times 5^{3/4}$ van